

Derfor skal der også lige præcis tages højde for, at teateret ikke er stationært, i en ny teaterlov. Det er nemlig fuldstændig rigtigt.

Jeg tror bare, vi gør det ud fra forskellige forudsætninger og forskellige intentioner. Men vi er i hvert tilfælde enige om noget, og det er, at der skal en ny revidering til, der skal en ny teaterlov til, og der skal også ses på abonnementsordningen.

Men for at jeg kan være tryk i min videre færd frem i udvalgsarbejdet, vil jeg gerne spørge fru Jytte Andersen helt konkret om, hvad fru Jytte Andersen egentlig mener med hensyn til den kommercielle del af det og den mere såkaldt seriøse del af det. Hvis vi nu tager en genre som lystspil, så kunne vi f.eks. tage »Min kone spørger« på Privatteatret og det kunne være Holberg på Det Kongelige Teater, altså begge i lystspilgenren, hvor den ene del af det er hundrede procent statsstøttet og den anden del er hundrede procent ikkestatsstøttet. Sådan vil man kunne finde mange eksempler.

Så spørger jeg bare: Hvordan skal man kunne opstille kriterierne for de her genreopdelinger? En af de mest vigtige dele i denne diskussion er, hvor man sætter grænserne for de her genrer.

Det var bare ét eksempel. Jeg skal ikke komme med flere.

Og så har ...

Første næstformand (Svend Auken):

Ja, undskyld. Vi var gået næsten 1 minut over tiden. Men jeg synes, det var så interessant.

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Ja, det er nu ikke min agt, at vi skal køre debatten igennem en gang til. Men når jeg bliver tillagt nogle synspunkter, så er jeg næsten nødt til at korrigerer dem.

Kl. 16.20

Fru Jytte Andersen siger på en og samme gang, at støtten kun skal gå til det, der på forhånd er succesområder, og bagefter bliver jeg bebrejdet, at jeg kun vil støtte det, der ikke kan klare sig på markedsvilkår.

Vi har to former for støtte. Vi har en abonnementsordning, og vi har produktionsstøtte. Når det drejer sig om abonnementsordningen, så er det meget vigtigt for os, at det er publikumspenget, og at det er publikum, der selv vælger.

Det, jeg advarer mod, er, at teaterdirektørerne vælger og siger: Vi vil ikke give abonnementsrabat til de stykker, som vi regner med går. Vi sam-

ler alle rabatterne til det, vi tvivler på. Det er den mulighed, jeg vil udelukke. Når man byder stykker ud i abonnementsrabat, så er det alle stykker, og så er det publikum, der vælger.

Og så har jeg et par gange refereret til produktionsstøtten til musicals, hvor jeg synes, det er betænkeligt, at en musical kan sættes op med 4 mio. kr. i støtte på det ene teater, mens den kører fuldstændig uden produktionsstøtte på et andet teater. Der synes jeg, vi skal ind og gøre os nogle overvejelser.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

Når jeg taler om at lukke teatre, så er det ikke et udtryk for, at vi nu skal have mange færre scener. Men det var et udtryk for, at der nogle gange er noget, der skal afvikles, for at noget kan udvikles.

Det, jeg så hører på fru Jytte Andersen, er, at man ikke er så glad for at bruge udtrykket, at noget skal lukkes, men man vil gerne reorganisere nogle ting. Men jeg tror på, at hvis man vil styrke et vækstlag, hvis man gerne vil have noget eksperimenterende, en udvikling, så skal man ikke tro, at man altid kan få det inden for nogle meget fastlåste rammer. Og derfor mener jeg, det er vigtigt, at noget må lukkes ned, for at der kan komme noget nyt og dermed også den udvikling, som jeg gerne ser, og som også Socialdemokraterne giver udtryk for, at de ser.

Så vi kunne måske få en anden fælles forståelsesramme på det her område og så lege lidt med begreberne. Om det så skal hedde, at noget skal lukkes ned, eller man skal reorganisere osv., så kan vi i hvert fald være enige om, hvad målet er, og så kan vi så finde ud af de midler, der skal til for at nå et fælles mål.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Til fru Louise Frevert, som gerne vil være tryk: Nu er jeg jo ikke sat i verden for at gøre fru Louise Frevert tryk, vil jeg godt sige, tværtimod. Men alligevel synes jeg, der blev sat et underligt modsætningsforhold op, nemlig imellem det kommercielle og det seriøse, som om at det, der var seriøst, ikke kunne være underholdende, og det, der var kommercielt, ikke også kunne være underholdende og seriøst.

Det mener jeg sådan set slet ikke at vi som politikere er rustet til at forholde os til. Hvis vi var det, var vi jo sådan set smagsdommere, og jeg mener ikke, vi skal være smagsdommere. Jeg